

i mange Aar. Derfor skal jeg fuldstændig afholde mig fra at komme ind paa saadanne Betragtninger. Men der er et Par Ord, jeg gerne vil have Lov til som nyt Medlem af Finansudvalget at sige, naar jeg nu slutter. Jeg siger, det er som nyt Medlem af Finansudvalget, thi selvfølgelig faar man maaske nok et noget stærkere Indtryk, naar man sidder som nyt Medlem i Finansudvalget, end hvis man har siddet i Finansudvalget i mange Aar og er vant til Forretningsgangen. Men naar jeg her udtrykkelig fremhæver, at det er som nyt Medlem, jeg siger det, maa jeg dog samtidig sige, at der er ikke saa ganske faa af de ældre Medlemmer i Finansudvalget, der, naar jeg har spurgt dem, har givet mig Medhold i de Betragtninger, jeg ganske kort vil anstille.

De korte Betragtninger, jeg vil anstille, er da disse, at det har forekommet mig, at Administrationen — det gælder selvfølgelig ikke det nu siddende Ministerium og den Administration, det fører, alene, det gælder Administrationen i al Almindelighed — vilde være i Stand til at skaffe os bedre Arbejdsvilkaar i Finansudvalget og ogsaa bedre Arbejdsvilkaar her i Tinget, hvad Finanslovforslaget angaar, dersom Arbejdet blev lagt lidt bedre til Rette. Jeg kan ikke frigøre mig for den Betragtning, at der som Ændringsforslag til Finanslovforslaget fra Administrationens Side er stillet ikke saa ganske faa Forslag, som i Virkeligheden lige saa godt kunde have været optagne paa selve Finanslovforslaget. Jeg tror, at man i Administrationen vilde gøre en god Gerning, om man vilde gøre sig Ulejlighed for at faa optaget paa selve Finanslovforslaget alle de betydeligere Bevillinger, som der kan være Tale om at give det Aar, for saa vidt man er i Stand dertil. Men jeg har som nyt Medlem af Finansudvalget haft den Følelse, at ikke ganske faa Bevillinger, som er komne til Finansudvalget som Ændringsforslag, kunde have været optagne paa selve Finanslovforslaget. Jeg sigter dog ikke til Bevillinger som den til det nye Sindssygehospital; jeg forstaar, hvorfor den er kommet paa den Tid, den er, men til andre ganske almindelige Bevillinger, der udmærket godt kunde have været opførte paa Finanslovforslaget, men som først kommer til Finansudvalget, og som derfor foraarsager noget mere Ulejlighed for Udvalget og vanskeliggør dets Arbejde noget mere, end hvis man havde haft disse Forslag paa Finanslovforslaget. Ligeledes vil jeg henstille til Administrationen ikke at vente med at

fremsette Ændringsforslag saa længe, som Tilfældet har været f. Eks. i Aar — jeg ved jo ikke, hvordan det har været de foregaaende Aar, fordi jeg først er kommet ind i Finansudvalget i Aar. Den Omstændighed, at der i de allersidste Dage, endogsaa efter at Finanslovbehandlingen i Folketinget er paabegyndt, fremkommer Ændringsforslag, der skal behandles i Finansudvalget, medfører selvfølgelig, at disse Ændringsforslag ikke helt kan faa den Behandling i Udvalget, som de vilde kunne faa, dersom de blev fremsat noget tidligere. Som en formildende Omstændighed for Administrationen skal jeg dog sige, at adskillige af de Ændringsforslag, der er komne i den sidste Time i denne Omgang, er forlangte af Medlemmer af Finansudvalget paa dette Tidspunkt. Men selvfølgelig, naar det er galt i sin Almindelighed, at Rigsdagens Arbejdsstof hober op til Slutningen af Rigsdagssamlingen — vi klager jo lidt over, at vi maa træffe Afgørelser under Pres af, at nu skal vi være færdige, nu skal vi hjem, og derfor maa vi se at blive færdige med den Sag —, maa den samme Klage kunne gøres gældende med Hensyn til Finansudvalgets Arbejde, som kunde fremmes paa en jævner Maade, mindre forceret og forsvarligere, end det kan gøres, naar Arbejdsstoffet kommer i den ellefte Time.

Det er altsaa det Par Ord, jeg som nyt Medlem af Finansudvalget gerne vilde have Lov til at sige. Meningen med dem er god, og jeg ønsker dem ogsaa optaget i den allerbedste Mening.

N. Neergaard: Jeg har først i sidste Øjeblik modtaget den sædvanlige finansielle Oversigt. Det skal ikke være sagt som en Bebrejdelse mod nogen, thi jeg ved, der har maattet arbejdes meget anstrengt for at faa den i Stand, fordi Finansudvalgets Arbejde har strakt sig saa langt henimod Finanslovbehandlings Slutning, men det bevirker, at jeg ikke kan komme ind paa adskillige Ting, som det ellers kunde være rimeligt at omtale her ved Afslutningen af Finanslovdebatten med Hensyn til Indtægternes og Udgifternes Bevægelser. Men nogle Bemærkninger ønsker jeg dog at gøre.

Den ærede Ordfører (Slengerik) klagede over det store Antal Ændringsforslag, der er kommet mellem anden og tredje Behandling. Jeg tror, at denne Klage føres hvert eneste Aar og altid, indrømmer jeg, med nogen Ret. For mig var det ganske interessant at høre den